

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 05.09.2002, sp. zn. 6 Tdo 576/2002, ECLI:CZ:NS:2002:6.TDO.576.2002.1

Číslo: 25/2003

Právní věta:

Jestliže dovolatel ve shodě s požadavkem vyplývajícím z ustanovení § 265f odst. 1 tr. ř. podal dovolání výslovně pouze proti rozsudku soudu prvního stupně, ačkoliv trestní stíhání bylo pravomocně skončeno rozhodnutím soudu druhého stupně, pak podal dovolání proti rozhodnutí, proti kterému je zákon nepřipouští (§ 265i odst. 1 písm. a/ tr. ř.). Jen do uplynutí dvouměsíční lhůty stanovené zákonem k podání dovolání (§ 265e tr. ř) by dovolatel mohl učinit podání, kterým by napadl rozhodnutí soudu druhého stupně.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 05.09.2002

Spisová značka: 6 Tdo 576/2002

Číslo rozhodnutí: 25

Číslo sešitu: 5

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení o dovolání

Předpisy: § 265a odst. 1 tr. ř.

§ 265a odst. 2 tr. ř.

§ 265e odst. 2 tr. ř.

§ 265f odst. 2 tr. ř.

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud odmítl dovolání obviněného R. B. proti rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 18. 2. 2002 sp. zn. 3 T 205/2001.

Z o d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 18. 2. 2002 sp. zn. 3 T 205/2001 byl obviněný R. B. pod body 1. až 7. rozsudku uznán vinným trestným činem podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a) tr. zák., trestným činem krádeže dle § 247 odst. 1, 2 tr. zák., pokusem trestného činu krádeže dle § 8 odst. 1, § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zák. a třemi trestnými činy maření výkonu úředního rozhodnutí dle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Za to byl obviněný odsouzen dle § 247 odst. 2 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 30 měsíců, přičemž dle § 39a

odst. 2 písm. c) tr. zák. byl pro jeho výkon zařazen do věznice s ostrahou. Tímtož rozsudkem byli odsouzeni pro trestné činy podílnictví dle § 251 a § 251a tr. zák. obvinění R. M., M. K. a M. P. Podle § 229 odst. 1 tr. ř. byli poškození J. Č. a J. Š. odkázáni s uplatněným nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Proti tomuto rozsudku podal obviněný R. B. odvolání, které bylo usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 2. 4. 2002 sp. zn. 7 To 136/2002 podle § 256 tr. ř. zamítnuto. Usnesení odvolacího soudu bylo obviněnému doručeno dne 15. 5. 2002, jak ve spise prokazuje tzv. dodejka. Obhájce obviněného JUDr. J. K. osobně převzal usnesení odvolacího soudu dne 30. 4. 2002, jak je ve spise dokladováno příslušným záznamem a podpisem tohoto obhájce.

Vůči citovanému rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně podal obviněný prostřednictvím svého obhájce dne 19. 6. 2002 dovolání, které bylo Okresnímu soudu ve Vsetíně doručeno 20. 6. 2002. Obviněný v dovolání sice výslovně neuvádí, které výroky z rozsudku soudu prvního stupně napadá. Z obsahu mimořádného opravného prostředku, zejména z návrhu dovolatele, jak by měl Nejvyšší soud rozhodnout, je zřejmé, že dovolání směřuje do všech výroků rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 18. 2. 2002 sp. zn. 3 T 205/2001. Obviněný opřel své dovolání o důvody popsané v § 265b odst. 1 písm. b), d) a g) tr. ř.

Obviněný v podaném dovolání tvrdí, že u hlavního líčení konaného dne 28. 1. 2002 nebyl přítomen od 8.15 hod. do 9.00 hod. Tato skutečnost byla v rozporu s § 202 odst. 4 tr. ř., jelikož se nacházel ve vazbě.

Obviněný dále uvádí, že ve věci rozhodoval vyloučený orgán, přičemž námitka podjatosti byla již vznesena v rámci odvolání. Obviněný rovněž namítá, že soud prvního stupně dospěl v bodech 1. a 4. výroku o vině k závěru, že skutky popsané pod těmito body spáchal obviněný, přestože k tomu neměl dostatečné důkazy, a rovněž porušil zásadu objektivní pravdy podle § 2 odst. 5 tr. ř. Závěry učiněné soudem prvního stupně v bodech 2. a 3. výroku o vině označuje obviněný vzhledem k namítané podjatosti za tendenční.

Z těchto důvodů obviněný navrhl, aby Nejvyšší soud zrušil napadený rozsudek a věc přikázal soudu k novému pojednání a rozhodnutí v jiném složení senátu.

Dne 26. 7. 2002 bylo doručeno Okresnímu soudu ve Vsetíně podání obviněného učiněné prostřednictvím obhájce, označené jako dovolání, které směřuje proti rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 18. 2. 2002 sp. zn. 3 T 205/2001, ve znění usnesení Krajského soudu v Ostravě, a které do značné míry opakuje námitky i návrh na rozhodnutí Nejvyššího soudu, jak je uvedeno v dovolání ze dne 19. 6. 2002. Podání bylo zasláno prostřednictvím pošty, která je přijala k přepravě dne 25. 7. 2002, jak vyplývá z podacího razítka na obálce.

K dovolání obviněného se ve smyslu § 265h odst. 2, věty první, tr. ř. písemně vyjádřila státní zástupkyně Nejvyššího státního zastupitelství. Uvádí, že dovolání bylo podáno proti rozhodnutí soudu prvního stupně a nikoliv proti rozhodnutí soudu druhého stupně. Přitom v souladu s § 265a odst. 1 tr. ř. lze dovoláním napadnout pravomocné rozhodnutí soudu ve věci samé, jestliže soud rozhodl ve druhém stupni a zákon to připouští. Z důvodu této vady proto státní zástupkyně navrhla, aby Nejvyšší soud podle § 265i odst. 1 písm. a) tr. ř. podané dovolání odmítl.

Nejvyšší soud jako soud dovolací (§ 265c tr. ř.) předně zjišťoval, zda v předmětné trestní věci jsou splněny podmínky přípustnosti dovolání podle § 265a tr. ř. Podle odst. 1 tohoto ustanovení dovoláním lze napadnout pravomocné rozhodnutí soudu ve věci samé, jestliže soud rozhodl ve druhém stupni a zákon to připouští, přičemž v § 265a odst. 2 písm. a) až h) tr. ř. jsou taxativně vypočtena rozhodnutí, která je možno považovat za rozhodnutí ve věci samé. Dovolací soud rovněž zkoumal, zda dovolání

bylo podáno v zákonné lhůtě, na místě, kde lze podání učinit, a zda bylo podáno oprávněnou osobou.

V uvedených ohledech Nejvyšší soud shledal, že dovolání bylo podáno oprávněnou osobou (§ 265d odst. 1 písm. b/, odst. 2 tr. ř.) a že se tak stalo v zákonné lhůtě, jakož i na místě, kde lze podání učinit (§ 265e odst. 1, 3 tr. ř.).

Naproti tomu dovolací soud dospěl k závěru, že dovolání obviněného R. B. není přípustné. V dovolání je totiž výslovně uvedeno, že směřuje proti rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně sp. zn. 3 T 205/2001 ze dne 18. 2. 2002. Dovolatel tak svým dovoláním napadl výhradně odsuzující rozsudek soudu prvního stupně. Rozhodnutí soudu prvního stupně však dovoláním napadnout nelze, neboť ustanovení § 265a odst. 1 tr. ř. jako jednu ze zákonných obligatorních podmínek pro podání dovolání výslovně stanoví, že musí jít o rozhodnutí, které učinil soud ve druhém stupni.

Podání obviněného označené jako dovolání ze dne 25. 7. 2002, které směřovalo proti rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 18. 2. 2002 sp. zn. 3 T 205/2001, ve znění usnesení Krajského soudu v Ostravě, považuje Nejvyšší soud vzhledem k jeho obsahu za doplnění dovolání obviněného ze dne 19. 6. 2002. I přes toto doplnění je nutno konstatovat, že nelze učinit zjištění, že dovolání napadá rozhodnutí soudu druhého stupně ve věci.

Zákon v § 265f odst. 2 tr. ř. stanoví, že rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Protože dvouměsíční lhůta k podání dovolání podle § 265e odst. 1, 3 tr. ř. obviněnému skončila uplynutím dne 15. 7. 2002, nelze při posuzování obsahu dovolání ve smyslu § 265f odst. 2 tr. ř. přihlížet k případné později uplatněné okolnosti, která by znamenala, že je mimořádným opravným prostředkem ze dne 19. 6. 2002 napadáno i jiné rozhodnutí, než rozsudek Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 18. 2. 2002 sp. zn. 3 T 205/2001.

Z těchto důvodů Nejvyšší soud dovolání obviněného R. B. podle § 265i odst. 1 písm. a) tr. ř. odmítl jako nepřípustné, a proto nemohl z jeho podnětu přezkoumat napadený rozsudek a předcházející řízení ve smyslu § 265i odst. 3 tr. ř., přičemž své rozhodnutí učinil v souladu s ustanovením § 265r odst. 1 písm. a) tr. ř. v neveřejném zasedání.